

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Viitorul sectorului produselor lactate

(2015/C 195/03)

Raportor: domnul René SOUCHON (FR-PSE), președintele Consiliului regional Auvergne

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR:

I. PREZENTAREA CONTEXTULUI***Evoluția situației pieței produselor lactate***

1. constată că, în raportul său COM(2014) 354 final, din 13 iunie 2014, întocmit pe baza datelor disponibile la jumătatea lunii martie 2014, Comisia Europeană consideră că situația de pe piața laptelui se prezintă favorabil, pe termen scurt și mediu, și că eliminarea cotelor ar trebui să se desfășoare în condiții bune. Comisia recunoaște că unele probleme rămân încă a fi rezolvate, dar consideră că, în această etapă, este prea devreme pentru a evalua impactul eliminării cotelor, și dorește să aștepte până în 2018 pentru a prezenta noi propuneri legislative;
2. consideră că, din martie 2014 încoace, această evoluție deosebit de favorabilă a pieței și a prețurilor s-a inversat ca urmare a trei factori: o producție globală considerabilă, cererea în scădere la nivel mondial și embargoul impus de Federația Rusă. Într-un context de creștere puternică a producției europene, aceste trei elemente contribuie deja la o reducere semnificativă a prețului la lapte;
3. constată că estimările pentru primul semestru al anului 2015 indică o scădere a prețurilor și a stocurilor de produse lactate care ar putea-o depăși pe cea din 2009, cu diferențe considerabile între statele membre și, uneori, chiar în interiorul aceluiași stat membru;

Punerea în aplicare a dispozițiilor „Pachetului privind laptele”

4. ia notă de faptul că, în conformitate cu raportul Comisiei, contractele directe cu colectorii privați au încă o pondere redusă, ceea ce îngreunează reechilibrarea raportului de forțe în favoarea producătorilor. Cooperativele, care colectează peste 60 % din laptele din Europa, nu doresc să încheie contracte sau să controleze producția, anunțând din start că vor colecta toată cantitatea de lapte produsă de membrii lor. Aceasta limitează mult impactul măsurilor din Pachetul privind laptele;
5. constată faptul că în 2014 s-a înregistrat o creștere considerabilă a producției și colectării în întreaga Uniune Europeană, aceasta indicând că încheierea de contracte nu a avut – și nu va avea – efecte asupra controlului ofertei globale în Uniunea Europeană, producătorii de lactate aflându-se de acum înainte în concurență deschisă unii cu alții;
6. observă că ultima verigă din lanțul alimentar al laptelui, sectorul comercializării, utilizează frecvent laptele și produsele lactate vândute consumatorului ca produse de atragere, oferindu-le la prețuri scăzute; această reducere se repercutează în sens invers de-a lungul lanțului până la sectorul de producție, care este, în cele din urmă, cel care suportă consecințele acestor politici comerciale agresive, iar în multe cazuri, producătorul primește o sumă care nu-i acoperă costurile de producție;
7. observă că măsurile specifice care nu au fost prevăzute în Pachetul privind laptele, fiind adoptate ca răspuns la embargoul rus, sunt evident insuficiente, având în vedere pierderile suportate începând din luna august 2014;
8. ia notă de faptul că posibilitatea gestionării ofertei în cazul denumirilor de origine protejată (DOP), permisă de Pachetul privind laptele, pare încă puțin folosită (cu excepția a trei tipuri de brânză din Franța și două din Italia), ar dori să obțină mai multe informații din partea Comisiei Europene cu privire la cererile în curs și solicită promovarea în statele membre a acestei posibilități, cerând Comisiei să simplifice accesul la schemele de denumiri de origine protejate (DOP) și de indicații geografice protejate (IGP);

Perspective după eliminarea regimului cotelor de lapte

Pe termen scurt:

Impactul asupra producției de lactate la nivelul Uniunii Europene

9. constată că analiza efectuată în contextul conferinței pe tema „Perspectivele sectorului european al laptelui după anul 2015”, din 24 septembrie 2013, precum și raportul COM 2014-2024 au arătat că majorarea producției de lapte a UE depinde în principal de piața mondială, care nu reprezintă decât 7 % din producția mondială, fiind însă foarte competitivă. Laptele praf reprezintă 2/3 din tonajele furnizate de cei trei exportatori principali, și anume UE, Noua Zeelandă și Statele Unite. OCDE și FAO prevăd că cererea de produse lactate la nivel mondial va crește cu aproximativ 2 % pe an până în 2023. Există o nevoie continuă de detectare și dezvoltare de noi piețe, de creștere a cotei UE pe piața mondială, de asigurare a accesului echitabil al exportatorilor UE și de stimulare a creșterii exporturilor. Ameliorarea transferului de cunoștințe, a cercetării și inovării, precum și măsurile de îmbunătățire a calității și etichetării vor genera o valoare adăugată suplimentară pentru produsele lactate ale UE și vor spori competitivitatea acestora pe piața internă și pe cea mondială;

10. observă că analiza din septembrie 2013 prevede că, în timp, o cantitate din ce în ce mai mare de lapte produs în Uniunea Europeană va fi transformată în produse cu valoare adăugată mai mare, în detrimentul producției în vrac, neprocesată;

11. ia notă de faptul că analiza recunoaște dezechilibrul din ce în ce mai mare în distribuția valorii adăugate de-a lungul lanțului de aprovizionare cu produse lactate, în favoarea procesatorilor;

12. constată că este general acceptat faptul că eliminarea cotelor va duce la o concentrare sporită a producției de lapte în exploatațile agricole de mai mari dimensiuni și în anumite regiuni din UE;

13. consideră că UE nu dispune de instrumente operaționale pentru a limita volatilitatea prețului laptelui la producător;

14. ia notă și de faptul că o mare parte din investițiile recente în sectorul european al laptelui vizează mai degrabă utilajele de uscare a laptelui praf, decât transformarea laptelui în produse cu valoare adăugată mare, cum ar fi brânzeturile [50 % în primul caz, față de 20 % în cel de al doilea ⁽¹⁾];

15. consideră că o concentrare a producției în exploatații mai mari nu constituie în sine o garanție a eficacității sau a profitului, după cum reiese din exemplul danez;

Impacturile teritoriale previzibile și efectele lor secundare

16. constată că, în ceea ce privește perioada de după eliminarea cotelor, unele studii ⁽²⁾ confirmă că producția de lactate se concentrează în zonele cele mai productive, unde cantitatea de lapte este cea mai mare, iar costurile colectării cele mai reduse, și se reduce sau este abandonată în regiunile așa-zis defavorizate sau sensibile. Observă că în aceste regiuni – fie ele îndepărtate, muntoase sau ultraperiferice – producția de lactate, ca activitate economică, este greu de înlocuit, ea având de asemenea un rol social și ecologic important;

17. regretă că nu există sau că există foarte puține studii specifice privind evoluția zonelor defavorizate în cazul renunțării treptate la producția de lapte, raportul Comisiei din 2014 menționând doar că „este prea devreme pentru a vedea efectele semnificative ale Pachetului privind laptele asupra sectorului laptelui în regiunile dezavantajate”.

18. Regretă, în special, lipsa unor studii specifice care să includă regiunile în care producția de lapte nu are numai un rol hotărâtor pentru crearea și menținerea de locuri de muncă, ci și un efect de pârghie, din punct de vedere strategic, pentru alte sectoare economice, cum ar fi turismul. În aceste zone sunt rareori inventariate fermele și locurile de muncă de la nivel local, și niciodată contribuția la bunurile publice (calitatea apei și a peisajelor, biodiversitatea, calitatea produselor, turismul ecologic, piețele regionale etc.) sau contribuția adusă altor sectoare economice;

19. ia notă de faptul că ultimele studii efectuate de Comisie și de experți prevăd o accelerare a fenomenului de abandonare a producției de lapte în aproape toate țările din estul Uniunii Europene (cu excepția Poloniei), deși creșterea animalelor de lapte reprezintă adesea principala activitate agricolă de aici; această situație diminuează capacitatea zonelor rurale de a-și menține populația;

20. consideră, de asemenea, că este urgent să se evalueze, în cazul zonelor „intermediare” (destinate atât culturilor agricole, cât și creșterii animalelor), numărul total al locurilor de muncă care s-ar pierde în urma abandonării producției de lapte în favoarea celei de cereale;

⁽¹⁾ Raportul Comisiei Europene intitulat *Prospects for EU agricultural markets 2014-2024* (Perspectivele piețelor agricole din UE în perioada 2014-2024).

⁽²⁾ Studiul *Smooth Phasing out of the Milk Quotas in the European Union* (Eliminarea treptată a cotelor de lapte în Uniunea Europeană), efectuat de Progress Consulting S.r.l. and Living Prospects Ltd. pentru Comitetul Regiunilor, noiembrie 2014.

21. subliniază faptul că măsurile existente care implică dispozitive de siguranță, precum intervențiile publice și ajutorul pentru stocarea privată, nu reprezintă instrumente adecvate pentru soluționarea volatilității persistente sau a crizei din sectorul laptelui, agravată de embargoul rus și care afectează în special țările baltice și Finlanda;

Pe termen mediu:

22. constată că cele mai recente previziuni publicate de Comisia Europeană arată că, în ciuda eliminării cotelor, se înregistrează o creștere limitată a producției europene, în special din cauza constrângerilor de mediu din ce în ce mai acute în unele state membre. Cu toate acestea, creșterea producției în 2014 arată că o combinație între un preț bun al laptelui și un an favorabil sub aspectul furajelor a condus la un excedent de lapte considerabil și total neprevăzut;

23. ia notă de faptul că, în opinia Comisiei, prețul mediu al laptelui ar trebui să se situeze în jur de 350 EUR pe tonă în perioada 2016-2024, cu fluctuații cuprinse între 300 și 400 EUR pe tonă în cursul a opt ani din 10, și chiar mai pronunțate în ceilalți doi;

24. consideră că această volatilitate, precum și perturbările considerabile și incertitudinea provocate de aceasta (care planează asupra filierei laptelui și a produselor lactate în spațiul european) fac imposibile investițiile majore în fermele de creștere a animalelor și apariția de noi producători; aceste aspecte se vor face simțite și mai acut în regiunile caracterizate de constrângeri sporite și de economii de scară mai reduse, așa cum sunt regiunile muntoase sau ultraperiferice;

25. constată, de asemenea, că întreprinderile din UE se află în concurență cu alți exportatori de talie mondială, nu foarte numeroși, dar puternici (Noua Zeelandă; Statele Unite, Australia), care au demult acces la piețele asiatice, precum și o influență decisivă asupra prețurilor de pe piața mondială a produselor lactate;

26. este de părere că nu ar trebui să se confunde creșterea pieței mondiale cu creșterea cererii la nivel mondial, aceasta din urmă fiind destul de stabilă pe termen mediu și lung, în timp ce piața mondială evoluează mai imprevizibil, vizând doar 7 % din producție și excedentul din unele țări;

27. consideră inacceptabil ca prețul laptelui la producător în Europa să fie atât de strâns legat de prețurile practicate la nivel mondial, în condițiile în care 90 % din producția Uniunii Europene este comercializată pe piața europeană;

Riscurile și oportunitățile pe care acordurile comerciale aflate în dezbatere le implică pentru sectorul produselor lactate din Europa

28. este de părere că cererea de produse lactate și posibilitățile de export vor suferi efectele diverselor acorduri de liber-schimb și acorduri comerciale regionale în curs de negociere;

29. observă că principalul risc pe care aceste acorduri îl prezintă pentru producția de lapte din Uniune, dar și pentru consumator, constă în scăderea standardelor de calitate și de securitate sanitară pentru cetățenii europeni, precum și în nerecunoașterea DOP, pentru care pledează industria produselor lactate;

30. consideră, de asemenea, că acordul în curs de negociere cu Statele Unite privind armonizarea și reducerea substanțială a taxelor vamale, la care se face trimitere în mandatul de negociere al UE, prezintă oportunități, dar și riscuri pentru sectorul produselor lactate, mai ales sub aspectul taxelor vamale pentru aceste produse, de obicei mult mai mari la nivel european, în timp ce sprijinul acordat producătorilor de lapte din SUA a fost reafirmat prin Legea agricolă pentru perioada 2014-2018;

31. ia notă de faptul că Uniunea Europeană este pe cale să încheie un acord de parteneriat economic cu Africa de Vest privind eliminarea taxelor vamale pentru țările din regiune la cel puțin 75 % din exporturile sale, printre acestea figurând și laptele praf. Însă un volum sporit al exporturilor UE va submina activitatea de creștere a animalelor de lapte și dezvoltarea micilor întreprinderi de produse lactate în țările din zonă, accelerând migrația populațiilor rurale către orașe și către Europa;

II. PROPUNERI ȘI RECOMANDĂRI POLITICE

Exploatarea la maximum a instrumentelor disponibile la nivel european

Majorarea nivelului „plasei de siguranță”

32. ia notă de faptul că, în cadrul noii PAC (2014-2020), sectorul produselor lactate beneficiază de o plasă de siguranță însoțită de un cadru de reglementare care permite Comisiei să reacționeze în circumstanțe excepționale;

33. consideră că nivelul plasei de siguranță (217 EUR/t) este în prezent prea scăzut pentru a oferi protecție în caz de scădere a prețului laptelui;

34. propune Comisiei să intervină astfel încât prețul de intervenție să reflecte într-o măsură mai mare costurile de producție și să fie mai bine adaptat la fluctuațiile pieței. Prețul de intervenție actual, nemodificat din 2008, trebuie revizuit pentru a ține seama de creșterea costurilor de producție și a numărului de producători noi, iar revizuirea trebuie să aibă loc periodic;

Îmbunătățirea instrumentelor Pachetului privind laptele

35. ia notă de faptul că, în țările care au decis să facă obligatorii contractele de livrare a laptelui, înființarea de organizații de producători nu a permis atingerea obiectivului preconizat, deoarece procesatorii au continuat să negocieze direct cu producătorii individuali, impunându-le acestora contracte pe termen foarte scurt și fără a garanta prețul laptelui; propune așadar ca, în locul contractelor directe între producători și procesatori, să fie promovată înființarea unor organizații de producători cu caracter regional și teritorial care să nu depindă de un singur procesator, după modelul care există și funcționează în Québec, aceste organizații urmând să dobândească astfel o putere mult mai mare de negociere;

36. consideră că este esențial să se consolideze rolul organizațiilor de producători, astfel încât acestora să le revină un rol economic precis în gestionarea prețurilor și a ofertei;

37. propune îmbunătățirea eficacității contractelor prin extinderea schemei la întreaga filieră, mai ales la marile lanțuri de distribuție;

38. propune încurajarea participării și integrării producătorilor în organizații capabile să prelucreze laptele, reducând astfel numărul de verigi ale lanțului produselor lactate;

39. propune promovarea consumului interior de produse lactate în UE și adoptarea de norme de etichetare care să furnizeze informații complete privind originea, metoda de producție, procesele industriale utilizate etc.;

40. propune să se interzică utilizarea de către sectorul comercializării a practicilor care duc la banalizarea laptelui și a produselor lactate, pentru ca acestea să nu fie utilizate ca produse de atragere în politica sa comercială;

41. propune îmbunătățirea funcționării Observatorului european al pieței laptelui (*European Milk Market Observatory*) și furnizarea mijloacelor necesare pentru ca acesta să poată deveni un adevărat instrument de orientare și nu doar de observare a posteriori. În acest scop, în cadrul Observatorului ar trebui introdus un sistem de avertizare timpurie care să se dovedească eficient atunci când se preconizează o criză pe piață. În acest scop, este esențial ca Observatorul să furnizeze date în fiecare lună și la un nivel mai detaliat decât cel al statelor membre, pentru a se ține seama de situațiile diverse din regiunile europene. Comisia va trebui să aducă la cunoștința statelor membre și a părților interesate situațiile de alertă timpurie și să adopte imediat toate măsurile care se impun;

Fructificarea măsurilor din primul pilon

42. reamintește că statele membre pot decide acordarea unui sprijin cuplat facultativ agricultorilor din sectorul produselor lactate, până la un anumit procent din plafonul lor național de la primul pilon, și pot acorda o plată pentru zonele care se confruntă cu constrângeri naturale, până la 5 % din plafonul național. Pentru regiunile ultraperiferice ale Uniunii Europene, măsurile POSEI (*Programme d'options spécifiques à l'éloignement et l'insularité* – Program de opțiuni specifice pentru zonele îndepărtate și insulare) sunt concepute astfel încât să ia în considerare handicapurile geografice și economice ale acestor regiuni, dar nu pentru a face față crizelor provocate de dereglementarea pieței laptelui;

43. dat fiind că trebuie recunoscută existența unor costuri de producție și prelucrare suplimentare în regiunile ultraperiferice, consideră necesară acordarea unui sprijin suplimentar programului POSEI, care să permită despăgubirea producătorilor de lapte pentru impactul dereglementării piețelor și care să le garanteze că rămân competitivi în raport cu producătorii din restul teritoriului european;

44. își manifestă, totuși, preocuparea față de faptul că, în condițiile în care fiecare țară are dreptul la propriile opțiuni, poate apărea o mare diferență între tipurile și nivelurile ajutoarelor acordate agricultorilor din Uniunea Europeană și că redistribuirile rămân adesea prea scăzute în comparație cu diferențele dintre costurile de producție;

Fructificarea măsurilor din cel de-al doilea pilon

45. ia notă de faptul că statele membre pot răspunde nevoilor specifice ale sectorului produselor lactate printr-o abordare strategică, elaborând subprograme tematice adaptate, care să vizeze de exemplu limitarea restructurării filierei produselor lactate;

46. constată că sprijinul pentru zonele care se confruntă cu constrângeri naturale și cu alte constrângeri specifice prevede plăți compensatorii în cazul pierderilor de venit și al costurilor suplimentare de producție;

47. este de părere că această prevedere trebuie să se aplice și producătorilor de lapte aflați într-o zonă supusă unor constrângeri naturale. Plățile respective sunt deosebit de importante pentru a preveni abandonarea terenurilor agricole și depopularea zonelor rurale;

48. constată, cu toate acestea, o scădere semnificativă a mijloacelor bugetare disponibile pentru politica de dezvoltare rurală la nivelul Uniunii Europene, ceea ce poate avea ca efect întârzierea modernizării exploatașilor mici, care, în consecință, nu vor putea respecta cerințele de protecție a mediului;

49. încurajează, în vederea asigurării unui viitor mai viabil, investițiile sustenabile la ferme și activitățile de extindere agricolă, astfel încât să se îmbunătățească producția de lapte și eficiența fermelor, de exemplu prin facilități mai bune de muls, o creștere a animalelor îmbunătățite, sisteme TIC, precum și să se asigure un loc de muncă în condiții de securitate mai bune; prin urmare, sprijină măsurile suplimentare ale Comisiei Europene și ale BEI de injectare de lichiditate și fonduri pentru investiții în acest sector;

50. își exprimă temerea că obligația de cofinanțare aplicabilă schemelor celui de al doilea pilon vor genera discrepanțe mari între producători, având în vedere diferențele existente între statele membre sub aspectul resurselor bugetare;

51. recunoaște că trebuie să se asigure consecvența politicilor UE de combatere a schimbărilor climatice și de garantare a securității alimentare și recomandă sprijinirea sistemelor de producție a lactatelor care se dovedesc a fi cele mai eficiente din punctul de vedere al emisiilor de carbon și cele mai sustenabile pe plan ecologic;

52. recomandă ca sprijinul legat de producția de lapte în regiunile defavorizate să fie extins pe baza unei abordări strategice pe termen lung. Cadrul juridic pentru regiunile defavorizate ar trebui consolidat;

Alte măsuri

53. propune consolidarea programului intitulat „Schema de ajutoare pentru aprovizionarea instituțiilor de învățământ cu fructe și legume, cu banane și cu lapte” și regretă decizia luată de Comisia Europeană în programul său de lucru pentru 2015 de a suspenda propunerea legislativă aflată în prezent în dezbaterile Parlamentului European și a Consiliului, în așteptarea rezultatelor unei noi evaluări a programelor „Fructe în școli” și „Lapte în școli”;

54. este de părere că sistemul de distribuire a laptelui în școli ar putea avea un impact real la nivel regional, prin instituirea unei aprovizionări în acest sens a autorităților locale și regionale cu produse locale, ce oferă mari avantaje ecologice, în cadrul unor lanțuri scurte de aprovizionare, permițând în același timp copiilor să intre din nou în contact cu agricultura;

55. consideră că ar trebui să se utilizeze la maximum măsurile de cercetare pentru dezvoltarea de produse lactate inovatoare și de înaltă valoare adăugată pe piețele cu un grad ridicat de creștere, precum produse nutriționale medicinale și produse nutriționale pentru sugari și sportivi;

56. consideră că ar trebui să se acorde prioritate cercetării, dezvoltării și inovării, pentru a permite procesatorilor din UE să concureze mai bine pe plan mondial;

Exemple de instrumente disponibile în afara Uniunii Europene

57. constată că, în Statele Unite, Legea agricolă din 2014 a revizuit mijloacele de sprijinire a sectorului produselor lactate. Noul program de protecție a marjelor de profit ale producătorilor de lactate propune o compensație atunci când diferența dintre prețul laptelui și costurile furajelor scade sub un anumit nivel. O marjă minimă privind costul alimentelor este garantată din fonduri publice; se poate opta și pentru niveluri mai ridicate ale marjei, acestea fiind în sarcina producătorilor. Aceste noi prevederi, care nu sunt plafonate în cazul marilor șepteluri, vor contribui la creșterea producției și a exporturilor SUA;

58. observă că, în Canada, adaptarea producției la piața internă și indexarea prețului laptelui se fac mai degrabă pe baza costului real de producție, decât a prețurilor la scară mondială. Acest mecanism duce la un preț al laptelui mult mai stabil și mai ridicat decât în Europa. Mecanismul respectiv de control al ofertei se bazează pe o organizare a producătorilor într-un birou de comercializare unic pentru fiecare provincie;

59. propune Comisiei Europene să se inspire din aceste modele, pentru a regândi modalitatea de sprijin și sistemul de regrupare a organizațiilor de producători de lapte pe zone de producție mari;

Propuneri prezentate la nivel european

60. ia notă de faptul că Comisia pentru agricultură a Parlamentului European adoptase, la 23 și 24 ianuarie 2013, un amendament de compromis la raportul Dantin privind organizarea comună a piețelor (OCP) unică, referitor la un dispozitiv care prevedea, în caz de criză gravă, acordarea de sprijin producătorilor care și-au redus în mod voluntar producția;

61. propune înființarea unui observator european privind apariția de noi producători, care să analizeze datele privind acest fenomen în sectorul produselor lactate;

62. constată că programul de responsabilizare a piețelor, propus de Comitetul european al laptelui (*European Milk Board*), care urmează a fi aplicat atunci când piața laptelui este amenințată de dezechilibre, este o propunere flexibilă și nu foarte costisitoare, a cărei viabilitate și eficacitate ar trebui analizate luând ca reper anul 2014;

63. întrucât codurile de practică voluntare nu dau rezultate, recomandă ca Comisia Europeană să prezinte propuneri pentru a se asigura că toți cei implicați în lanțul aprovizionării cu alimente, mai ales în ceea ce privește laptele lichid și produsele lactate, pot fi tratați în mod echitabil, precum și pentru a restricționa orice practici anticoncurențiale, care nu sunt consecvente cu menținerea unor lanțuri de aprovizionare durabile;

64. acordă o atenție deosebită posibilităților oferite de OCP unică, în special la articolele 219, 221 și 222, în ceea ce privește punerea în aplicare a unei astfel de propuneri;

Concluzii

65. observă că, în numeroase state membre și regiuni, producția de lactate reprezintă un pilon fundamental al economiei regionale și al valorii adăugate din agricultură. Prelucrarea laptelui pentru obținerea a nenumărate tipuri de brânză, cu tradițiile sale milenare, specifice fiecărei regiuni și națiuni europene, contribuie în mod hotărâtor la conturarea identității regiunilor și la imaginea pozitivă a industriei agroalimentare europene în lume. În plus, sectorul brânzeturilor contribuie la menținerea gradului de ocupare a forței de muncă în regiunile rurale, garantează protecția peisajelor și limitează pierderea terenurilor agricole provocată de urbanizare;

66. recomandă instituțiilor europene să dezvolte urgent și alte instrumente flexibile și eficiente pentru stabilizarea pieței laptelui și deci a veniturilor producătorilor de lapte în perioade de criză, mai ales prin sporirea eficienței măsurilor de gestionare a riscurilor, în special a celor de stabilizare a veniturilor, menite să combată volatilitatea prețurilor pe piață, și a celor de garantare a prețului laptelui; pentru a se asigura securitatea alimentară, este nevoie de simplificare, de mai puțină birocrație și de eliminarea sarcinilor administrative;

67. recomandă organismelor UE ca, pentru a înlesni exportarea în țările terțe a produselor lactate europene cu etichete oficiale de atestare a calității (IGP, DOP etc.), să stimuleze investițiile în platforme logistice pentru export, să sprijine formarea de specialiști și să încurajeze acțiunile de promovare care vizează piețele emergente;

68. recomandă organismelor UE întărirea protecției produselor europene cu etichete DOP și IGP, atunci când se elaborează acorduri internaționale, inclusiv din perspectiva luptei împotriva contrafacerii și a imitării produselor europene;
69. solicită, pentru zonele de munte producătoare de lapte și cele aflate la nord de paralela 62, asigurarea convergenței plăților compensatorii pentru handicapurile naturale, restabilirea ajutorului pentru colectarea laptelui (cofinanțat de la bugetul politicii agricole comune) și un sprijin pentru promovarea și dezvoltarea mențiunii „produs la munte” pentru produsele lactate, sub rezerva unui nivel suficient de autonomie alimentară;
70. solicită elaborarea unui amplu plan de dezvoltare rurală pentru țările baltice, Bulgaria, România, Slovenia și o mare parte din Polonia și din Grecia. Aceste țări au cirezi de mici dimensiuni, iar majoritatea exploatațiilor agricole sunt încă axate pe producția de lactate; deși acestea constituie în prezent structura de bază a vieții rurale, ele nu par să mai aibă vreun viitor după eliminarea totală a cotelor.

Bruxelles, 16 aprilie 2015.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA
